

ΕΤΟΣ 65ov

5 Φεβρουαρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3323)

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΥΡΙΚΗ

Μέσα από τις δύσκολες συνθήκες της φυλακής της Ρώμης, αγαπητοί μου αδελφοί, ο απόστολος Παῦλος γράφει στον Τιμόθεο, θέλοντας μέσα από τό δικό του παράδειγμα νά τόν ἐμψυχώσει πάνω στίς δυσκολίες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου καί γενικότερα τίς «περιπέτειες» τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, πού προέρχονται τόσο ἀπό τόν ἑαυτό μας, ὅσο καί ἀπό τά ἐξωτερικά προσκόμματα πού ἀντιστρατεύονται τό ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ψυχῶν, τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας διαμέσου τῶν αἰώνων.

Πίστη καί σταθερότητα

Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἀποστόλου στηρίζεται στήν ἀγνή του προαίρεση νά διαδοθεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὥστε καί ἄλλες ψυχές νά σωθοῦν. Ἡ φωτισμένη πίστη του εἶναι ἐκείνη πού ἐπιστέφει, ἀλλήλα καί προηγείται τῶν προσπαθειῶν του. Ἡ διδασκαλία του μάλιστα ἐκφράζεται μέσα ἀπό τή συμπεριφορά του, ἀλλήλα καί ἡ συμπεριφορά του ἀποτελεῖ ἐνσάρκωση αὐτῆς τῆς διδασκαλίας. Γιά τοῦτο καί οἱ σημερινοί χριστιανοί πρέπει νά προσέχουμε τό πρόβλημα τῆς διάστασης ἀνάμεσα στήν πίστη καί τά ἔργα μας, ἡ ἀλλήως αὐτό πού σέ θεολογική γλώσσα ὀνομάζουμε διάσταση δόγματος - ἡθους, ἀπόκλιση ἀνάμεσα στά πιστευτέα καί τά πρακτέα. Δέν μπορεῖ ἄλλη νά ἴεμε καί ἄλλη νά κάνουμε, ἄλλη νά ἴεμε καί ἄλλοι νά εἴμαστε, διότι τότε δείχνουμε ὅτι δέν σεβόμαστε οὔτε τόν Θεό, οὔτε τόν πλησίον μας, οὔτε τόν ἑαυτό μας. Ὅταν ἔτσι φέρεται ὁ χριστιανός, καί μάλιστα ἀμετανόητα, ἔχει αἰρετικό φρόνημα κι ἄς μάχεται τούς αἰρετικούς. Σέ ὅλες τίς αἰρέσεις, ὁ Θεός, ὄντας ἀπαθής, καθόλου δέν ἀλλοιώνεται, ἀλλήλα ὁ ἄνθρωπος πλήττεται ὀλάκερος ψυχοσωματικά καί πνευματικά. Πάσχει ἡ ἀνθρωπολογία, ὄχι ἡ θεολογία.

Κοπιάζοντας –ἀντιθέτως– ὁ Παῦλος νά ἀποτελεῖ ἀσφαλές πρότυπο γιά τούς πιστούς, συμφωνίας λόγων καί ἔργων, μέσα ἀπό πολύ ἀγώνα καί φρικτούς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

Οι ἐν Κυρίῳ διωγμοί

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα! Καί ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καί πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

πειρασμούς, στό θέμα αὐτό ὁμολογουμένως ἀριστεύει καί ἀποτελεῖ γιά ὄλους τοὺς χριστιανούς ἀλάνθαστο πνευματικό ὁδηγὸ μακροθυμίας, ἀγάπης καὶ ὑπομονῆς.

Ὁ Χριστός πάντοτε προφθάνει

Ὁ ἐγκάθειρτος συγγραφέας τῆς ἐπιστολῆς, καυχώμενος ἀλλοῦ μέ τὴν καλὴ καύκηση γιά τὰ δεσμά του, ἀπαριθμεῖ τοὺς διωγμούς του στόν μαθητὴ του Τιμόθεο, ἀναφέροντας τὰ παθήματά του στό Ἰκόνιο, τὰ Λύστρα, τὴ Δέρβη. Ἀπό ὄλους αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς διωγμούς, ὁμολογεῖ ὅτι τόν γλίτωσε ὁ Κύριος. Ἔτσι δίνει κουράγιο στόν Τιμόθεο καὶ μέσα ἀπὸ αὐτόν σέ ὄλους τοὺς χριστιανούς ὄλων τῶν αἰῶνων, τὰ λόγια του μάλιστα ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη βαρύτητα σ' ἐμᾶς τοὺς «ὄγδοητες» χριστιανούς, αὐτοὺς τῶν τελευταίων καιρῶν πού χαρακτηρίζομαστε ἀπὸ κλιαρότητα καὶ ἀναιμικὴ πίστη. Χαρακτηριστικό τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς μιλάμε γιά διωγμούς, γιά τὰ δεινά καὶ φρικτὰ ἔσχατα πού πλησιάζουν, σπεύροντας ἄκαιρο φόβο σέ ὄλο τό σῶμα τῶν πιστῶν. Στὴν ἐσχατολογικὴ φιλολογία τῶν τελευταίων χρόνων, πού ὀρισμένες φορές πλησιάζει τὰ ὅρια τοῦ παραληρήματος ὑπὸ θρησκευτικὸ μανδύα, βρῖσκει κανεῖς πολλὸ ἐγωισμό, ἀνασφάλεια καὶ ἄγχος, ἄρα ἐλλειψη πίστες καὶ ἐμπιστοσύνης στὴ θεία πρόνοια καὶ ἀσέβεια πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἁϊακῶν καὶ κληρικῶν.

Τὸ ἐρώτημα πού εὐλόγα προβάλλει εἶναι τό τί θά κάναμε ἂν ἀντιμετωπίζαμε τοὺς διωγμούς τῶν πρώτων χριστιανῶν; Γιατί μέ τόση ἀχαριστία προσπερνᾶμε τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ μέ τό πλῆθος τῶν ἱερῶν ναῶν γύρω μας, ὅπου καθημερινῶς τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία καὶ μπορούμε νά ἐνωνόμαστε μέ τόν Θεό, χωρίς κανεῖς νά μπορεῖ νά μᾶς ἐμποδίσει, παρά μόνον ὁ ἑαυτός μας; Ποιά «ἔσχατα» καὶ ποιές «καταστροφές»; Πῶς θά μᾶς φαινόταν ἂν ζοῦσαμε σέ χώρες ὅπου συστηματικά καὶ δαιμονικά, θά ἤλεγαμε, καταδιώκεται ὁ Χριστιανισμός σήμερα καὶ ὅπου παρουσιάζονται ἑκατόμβες χριστιανῶν Νεομαρτύρων; Αὐτὴ ἡ «φιλο-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, παρακολούθησες τὴν διδασκαλίαν μου, τὸν τρόπον τῆς ζωῆς, τὴν πρόθεσιν, τὴν πίσιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν, τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ συνέβησαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τὰ Λύστρα. Πόσους διωγμοὺς ὑπέφερα καὶ ἀπὸ ὅλα μὲ ἔσωσεν ὁ Κύριος. Καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θὰ διωχθοῦν. Πονηροὶ ὁμως ἀνθρωποὶ καὶ ἀπατεῶνες θὰ προκόψουν εἰς τὸ χειρότερον πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ ὁμως, μένε εἰς ἐκεῖνα πού ἔμαθες καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἀπέκτησες βεβαιότητα, διότι ξέρεις ἀπὸ ποιόν τὰ ἔμαθες, καὶ διότι ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας ξέρεις τὰ ἱερά γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ σέ ὀδηγήσουν εἰς τὴν σοφίαν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βεῖλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

λογικῆ» ἐνασχόλησή μας μὲ τὰ «ἔσχατα» εἶναι τρανὴ ἀπόδειξη τοῦ ὅτι δὲν ζοῦμε τὰ ἔσχατα ὅπως τὰ ἐννοεῖ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἄρα ἡ πίστις μας, μὴ ἔχοντας ἐσχατολογικὸ βάθος, μαρτυρᾷ ὄχι, μόνο τὴν ἠλλειψὴν ἐμπιστοσύνης στὸν Θεό, ἀλλῆλα μοιάζει καὶ αὐτὴ μὲ κάποια ἀπὸ τίς ποικίλεις ιδεολογίες τοῦ καιροῦ μας.

Οἱ διωγμοὶ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε

Ἡ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ ἔχει σταυρική σφραγίδα, πορεία καὶ χαρακτήρα. Αὐτός πού θέλει εὐσεβῶς νὰ ζήσει θὰ ἀντιμετωπίσει ἀνυπερβλήτες -κάποτε- δυσκολίες, οἱ ὁποῖες ὀφείλονται τόσο στὴν ἀσθένεια καὶ παθολογία τῆς ἀνθρώπινος φύσης, ὅσο καὶ σὲ ἐξωτερικὲς δυσκολίες, ἐμπόδια, κινδύνους. Ἄνθρωποι καὶ δαίμονες πολλὰς φορές συμμαχοῦν γιὰ νὰ ἐμποδιστεῖ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Σημάδι, ὡστόσο, πνευματικῆς προκοπῆς τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἡ ἐμφάνιση αὐτῶν τῶν προσκομμάτων.

Ἔτσι, ἀπευθυνόμενος ὁ Ἀπόστολος στό πνευματικὸ του τέκνο Τιμόθεο, τὸν προειδοποιεῖ γιὰ τίς πνευματικὲς πλάνες τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖες θὰ ἐπηρεάζουν καὶ ἄλλοις ἀνθρώπους καὶ τοῦ συνιστᾷ νὰ μένει ἀκλόνητος στὴ διδασκαλίᾳ πού τοῦ παρέδωσε ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος ὡς πνευματικὸς του πατέρας, πού δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ διδασκαλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸν συμβουλεύει νὰ «μένει» σὲ ὅ,τι τοῦ παρεδόθη, δηλαδὴ στὸν ἴδιο τὸν Χριστό, παραδιδόμενο ζωντανό στοὺς αἰῶνες. Ἄλλωστε ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ὁ Τιμόθεος γνωρίζει τίς Γραφές καὶ τοῦ ἔχει μεταδοθεῖ ἡ ἀληθινὴ σώζουσα σοφία. Τὸν καλεῖ λοιπὸν κατὰ κάποιο τρόπο νὰ γίνῃ μιμητὴς του, ὅπως καλεῖ καὶ ὄλους μας μέσα ἀπὸ τὴν παρούσα ἀποστολικὴ περικοπὴ νὰ γίνουμε μιμητὲς τοῦ ἁγίου Τιμοθέου μὲ καθημερινὴ προσευχὴ καὶ ἀνάγνωση τῶν θείων Γραφῶν, μὲ συμμετοχὴ στὰ ἅγια Μυστήρια καὶ μὲ τιτάνια προσπάθεια τὰ ἔργα μας νὰ συμβαδίζουν μὲ τοὺς λόγους μας.

5 Φεβρουαρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ
Ἀγάθης μάρτυρος († 251). Πολυεύκτου πατρ. Κων/πόλεως († 570), Θεοδοσίου ὀσίου
τοῦ ἐν Σκοπέλῳ, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Φεβρουαρίου, τοῦ Ἀσώτου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.

Ἔτσι ὁ πιστός ἀποτελεῖ ζωντανό ἐκμαγεῖο τῆς Χάριτος, τρόπο ζωῆς Χριστοῦ καί
τόπο συνάντησης ὄλων ἐν Χριστῷ, δηλαδή μιὰ ζωντανή Ἐκκλησία.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Ἐγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοσιν).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριότερων κινήτων καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριον καί πλῆρες ἑορτολόγιο.

«**ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχή ἀπ' τόν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίτιν).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀθαν. Δελπκωστόπουλου).

ΜΙΛΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑορταρίου, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«**ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ**», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «**ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ**» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr